

El lideratge del papa Francesc

Dm, 24/03/2015 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Aquests dies s'han acomplert ja els dos anys de l'elecció del **papa Francesc** i, en motiu d'aquesta efemèride, s'han celebrat diversos actes per valorar el que han estat aquests dos anys de pontificat. En aquest comentari assenyalaré algunes de les valoracions que he pogut escoltar. En primer lloc, el dissabte 14 de març, al Castell de Montesquiú, el filòsof, teòleg, escriptor i gran comunicador, **Francesc Torralba**, apreciava les qualitats del papa Francesc pel que fa a la seva intel·ligibilitat, tant de paraula com amb el llenguatge no-verbal.

Tothom l'entén i tothom comprèn el que fa, però també ens convidava a anar a fons i veure allò que resta invisible, com és la seva teologia i el que pensa socialment. Pel que fa a teologia, Torralba va assenyalar la seva voluntat de presentar les idees nuclears de l'Evangeli, parlant d'un Déu de l'Amor i del Perdó, a través d'una Església que sigui una comunitat permeable i oberta, que no resta auto-referencial sinó que surt cap a enfora i que manté a tothom com a un interlocutor vàlid, sigui creient o no, recuperant així l'interès dels no-creients.

Pel que fa al pensament social del papa Francesc, Torralba va assenyalar la seva crítica constant a l'economia globalitzada neoliberal que exclou i mata. I també va fer referència a la seva crítica permanent a la cultura de l'exclusió i a la globalització de la indiferència, per això el papa proposa d'anar a les perifèries del món i procurar una cultura de l'apropament. Finalment, contra la cultura de l'acostumar-se a les coses i que accepta el mal com si fos un fet normal i el banalitzava, Torralba deia que el papa Francesc proposa que cal canviar i convertir l'actual ciutadà espectador en un ciutadà actiu i transformador.

En segon lloc, el dilluns 16 de març, també la Fundació CatDem va organitzar una [taula rodona](#) sobre 'El Papa Francesc, un líder global. Les claus del seu lideratge religiós, social i polític', en la que hi van participar: el president de la Federació de Cristians de Catalunya, Antoni Comas; la periodista i professora, Miriam Díez; i el director adjunt d'El Periódico, Albert Sáez. Tots ells van assenyalar alguns aspectes del perfil del papa.

Antoni Comas el va definir com el papa de l'esperança, atès que, en una societat on justament falla l'esperança, el papa, amb els seus fets i amb les seves paraules (en les homilies, en els escrits, en els discursos), a cada moment, ens dóna motius per tenir esperança, dins i fora de l'Església. La periodista **Miriam Díez** hi afegí la credibilitat que dóna i la empatia que transmet amb una tendresa que, en el seu cas, és totalment connatural i reforçada per la seva austeritat personal; la qual cosa fa que, sense deixar de ser un home de govern, no es refugii en l'autoritarisme sinó que sempre busqui el consens.

Miriam Díez també va saber aportar els motius que alguns esgrimeixen a l'hora de dir que el papa Francesc no els hi agrada, perquè el troben molt pastoral i poc doctrinal o amb poca teologia, o els qui l'acusen de comunista o poc preocupat pels temes bioètics. Alguns diuen que parla massa de misericòrdia i així ha convertit aquesta virtut en un gran calaix de sastre on tot hi cap. O fins i tot hi ha qui el troba un xic sorneguer.

Per acabar, el periodista **Albert Sáez** es va referir al papa Francesc com a un autèntic líder global, segons les tres característiques que ha de tenir un líder del segle XXI: transparència, horitzontalitat i autenticitat. La transparència perquè, sense apel·lar al principi d'autoritat, es mostra amb valentia tal com és i mostra tot el que fa. De tal manera que avui "guanya el qui pot explicar el que fa" (que és un dels principis ètics del nostre temps, segons el qual: "el que no es pot explicar, millor no fer-ho"). L'horitzontalitat està en la igualtat bàsica que el papa procura pel fet de presentar-se com un simple "bisbe de Roma" i procurant de no fer cap gest que sigui imposat sinó buscant sempre la igualtat, ja sigui vivint a la residència de Santa Marta o baixant corrent a parlar amb la gent. Finalment, l'autenticitat es troba en la seva gran humilitat, exercint un poder que no busca la distància sinó la proximitat, convertint-lo en un líder global perquè és un home intuïtiu que sap què cal fer en cada moment.

Albert Sáez va acabar dient que el papa Francesc potser no canviarà res de doctrinal però ja ha canviat l'ordre de les coses o de les prioritats, per tant, durant el seu curt pontificat -com ell mateix ja ha anunciat-, no vol fer una revolució sinó una transformació.